

РЕШЕНИЕ

№ 24683

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1660** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 3564 от 02.02.2026 г. и вх. № 4617 от 09.02.2026 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от Е. Т. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [община], [улица] срещу Решение № ПП – 1 от 08.01.2026 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалби срещу Решение по Протокол № 78-2025 от 16.12.2025 г., по т.І.10 на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, заведени от оспорващия под рег. № 01-2446/1 от 19.12.2025 г. и рег. № 01-2447/2 от 22.12.2025 г.

С жалбата се иска съдът да отмени обжалваното решение на КЕВР като незаконосъобразно, тъй като е издадено при неспазване на установената форма, съществено нарушение административнопроизводствените правила и евентуално несъответствие с целта на закона. Твърди се, че не е изпълнено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК за мотивираност на обжалвания административен акт. Инвокирани са доводи за допуснато нарушение на чл. 34 и чл. 35 АПК, както и че не е дадена възможност на жалбоподателя да даде обяснения и да направи възражения, не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, не са обсъдени неговите оплаквания и не е приложен принципът на истинност. В жалбата е посочено, че не е уведомен Е. Н. за депозираното от БЕХ ЕАД становище, както и не му е дадена възможност да изложи възражения по него и да ангажира доказателства. Подчертава се, че административният орган не е обсъдил всички доводи, които са изложени в сезиращата го жалба. По отношение материалната незаконосъобразност на решение № ПП-1 от 08.01.2026 г. оспорващият твърди, че

на основание чл. 81е вр. чл. 81д, ал. 11 ЗЕ решенията за предсрочно освобождаване на член на Надзорния съвет на преносен оператор подлежат на обжалване ред КЕВР, като Комисията е задължена да следи за съществуването на съмнения относно основанията за това предсрочно освобождаване. Обърнато е внимание, че с тези текстове се транспонират разпоредбите на чл. 19, ал. 2 Директива 2009/72/ЕС (валидна до 31.12.2020 г.), съгласно които се изисква националният регулаторен орган да възрази срещу решението, когато в случай на предсрочно прекратяване на мандат, съществуват съмнения относно основанията за това предсрочно прекратяване. Същите разпоредби са залегнали в чл. 48, ал. 2, § 2, б. „б“ от Директива (ЕС) 2019/944 на ЕП и на Съвета от 5 ли 2019 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2012/27/ЕС (с която се отменя Директива 2009/72/ЕС). Оспорващият възразява, че в обжалваното решение са изложени твърдения, че в сезиращи жалби липсват доводи относно конкретни факти, които да създадат съмнения относно основанията за предсрочното му освобождаване като член на Надзорния съвет на ЕСО ЕАД. Не на последно място са изложени аргументи, че оспорения административен акт е издаден в несъответствие с целта на закона.

В хода на съдебно производство жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Г., които поддържат жалбата. Предлагат същата да се уважи, обжалваното решение да се отмени и преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне. Представя писмено становище.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Предлага да се потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмено становище.

Заинтересованата страна – „Български енергиен холдинг“ ЕАД, редовно призована, се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата и предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че с решение по Протокол № 78-2025 от 16.12.2025 г., по т. I.10, Съветът на директорите на БЕХ ЕАД е освободил Е. Т. Н. като член на Надзорния съвет на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (ЕСО) и е прекратил договора му за управление, без да го освобождава от отговорност. Към решението няма изложени мотиви.

На 19.12.2025 г. Е. Н. е депозирал жалба с вх. № 01-2446/1 по описа на КЕВР срещу решение по т. I.10 от Протокол № 78-2025 от 16.12.2025 г. а Съвета на директорите на БЕХ ЕАД, както и втора жалба с рег. № 01-2446/2 от 22.12.2025 г. В жалбите е посочено, че на оспорващия на 17.12.2025 г. му е представен препис от писмо с рег. № 02-0671 от 16.12.2025 г. на изпълнителния директор на БЕХ ЕАД, с което е уведомен, че е освободен като член на Надзорния съвет на ЕСО ЕАД без освобождаване от отговорност, но не му е представен препис от решението на Съвета на директорите на БЕХ ЕАД. 09.12.2024 г. Във втората жалба е посочено, че жалбоподателят е подал искане с вх. № 01-2446 от 17.12.2025 г. до БЕХ ЕАД за предоставяне на заверен препис – извлечение от Протокол № 78-2025 от 16.12.2025 г., по т. I.10, на Съвета на директорите на дружеството, като към датата на подаването ѝ не е получил искания документ. В тази връзка счита, че решението на Съвета на директорите на БЕХ ЕАД е прието от некомпетентен орган, при липса на основание и при нарушение на разпоредбите на Търговския закон (ТЗ) и на правилата на дружествените документи на БЕХ ЕАД и на ЕСО ЕАД. С жалбите е поискано КЕВР да ги приеме за основателни, съответни, че правоотношението му с ЕСО ЕАД е прекратено незаконосъобразно. Допълнително е поискано Комисията да даде задължителни указания на БЕХ ЕАД за отмяна на

незаконосъобразното решение и да определи подходящ срок за изпълнението им, както и да възрази срещу решение по Протокол № 78-2025 от 16.12.2025 г., по т. I.10, на Съвета на директорите на ЕСО ЕАД.

С писмо вх. № Е-04-01-4 от 18.12.2025 г. БЕХ ЕАД е уведомил КЕВР за взетото решение на Съвета на директорите му, като е посочил, че съгласно чл. 233, ал. 4 от Търговския закон (ТЗ) членовете на надзорния съвет могат да бъдат освободени от длъжност и преди изтичане на мандата, за който са избрани. Ответникът по делото в посоченото становище е посочил също, че не е необходимо мотивиране на решението на прекратяване на мандата поради липсата на законово изискване. Допълнително е посочено, че сключеният между Е. Н. и ЕСО ЕАД договор № РД-ЛС-НС-ЕСО-8 от 14.07.2021 г. за управление и контрол с член на надзорния съвет на дружеството представлява договор за поръчка който се прекратява с оттегляне на поръчката от доверителя на основание чл. 287 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). В допълнение БЕХ ЕАД е посочил, че уведомлението за освобождаване е връчено при отказ от страна на Е. Н. да го получи, като този отказ е удостоверен с подписите на двама свидетели.

След запознаване с жалбите и становището на БЕХ ЕАД, КЕВР на закрито заседание, проведено на 08.01.2026 г. е издал решение № ПП-1, с което на основание чл. 22, ал.1м т, 4, чл. 81е, ал. 3 във връзка с чл. 81д, ал. 7 ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 4 и чл. 149, ал.6 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратил преписката поради неоснователност на сезиращите жалби, депозираните от Е. Н..

За да вземе своето решение КЕВР е посочил, че с Решение № С-5 от 30.07.2015 г. и Решение № С-7 от 05.11.2015 г. на КЕВР ЕЕСО ЕАД е сертифицирано като и определено за независим преносен оператор на електропреносната система на Република Б.. Това решение е нотифицирано от ЕК и е публикувано в „Официален вестник: на ЕС, брой С 428 от 19 декември 2015 г. Допълнително е отбелязано, че съгласно чл. 81е, ал. 3 във връзка с чл. 81д, ал. 7 ЗЕ КЕВР разглежда жалби на членове на органите на оператора на преносна мрежа при прекратяване на техните правоотношения. Посочени са правомощията на КЕВР съгласно чл. 147, ал. 6-8 от Наредба № 3 от 21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Ответникът на базата на глава VI „Отделяне на операторите на преносни системи“ на Директива (ЕС) 2019/944 и нормите в глава осма „а“ „Сертифициране на оператори на преносни мрежи. Правила за осъществяване на инвестиции. Независимост на преносните оператори“ от ЗЕ е посочил, че неговите правомощия във връзка с органите на управление на ЕСО ЕАД са в обхвата на условията за независимост на оператора от вертикално интегрирано предприятие, поради което е направил извод, че Е. Н. не е изложил аргументи, въз основа на които да се породят съмнения относно накърняване на независимостта на оператора предвид предсрочното му освобождаване като член на Надзорния съвет на ЕСО ЕАД. Решението на КЕВР.

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от процесуално легитимирано лице, която обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно на чл. 22, ал.1, т.4 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с два гласа "за", от които един е на член на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени

нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на решението като незаконосъобразно. В тази връзка следва да се посочи, че са неоснователни възраженията на жалбоподателя, свързани с твърдения за нищожност на обжалваното решение.

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 от ЗЕ, чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) и Устройствения правилник на КЕВР. Видно от разпоредбата на чл. 147 от НЛДЕ Комисията следва да се произнесе по постъпилата жалба с изричен акт. В изпълнението на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР е длъжна да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушения на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна.

Не е спорно между страните, че жалбоподателя Н. е бил член на Надзорния съвет на „ЕСО“ ЕАД, съгласно договор № РД-ЛС-НС-ЕСО-8 от 14.07.2021 г. (л.32- 35), сключен на основание чл. 242 ал. 6 ТЗ и чл. 23, ал. 5 от Устава на ЕСО ЕАД. Правоотношението между член на надзорния съвет и акционерното дружество е мандатно, а не трудовоправно, което е изрично посочено и в самия договор (т. 1. 2 от цитирания по-горе договор) и като такова по отношение на него намират приложение разпоредбите на глава X ЗЗД и ТЗ.

Съгласно принципът за свобода на договарянето страните по съглашението разполагат с възможност да уговорят съдържанието на правоотношението, в което встъпват в пределите на разрешеното от закона и добрите нрави съгласно чл. 9 ЗЗД. Договорът се сключва от името на дружеството чрез лице, оправомощено от общото събрание на акционерите, или от едноличния собственик, в случая – БЕХ ЕАД. Прекратяването на договора се извършва по същия начин. Тази процедура е спазена като решението за прекратяване на мандата на жалбоподателя е взето от компетентния орган съгласно чл. 20, ал. 2, т. 4 от Устава на ЕСО ЕАД, но същото е немотивирано – липсват данни за правното основание, на което се прекратява договорът и кои негови клаузи не са изпълнени.

Съгласно чл. 81д, ал. 7 ЗЕ членовете на управителния съвет на независимия преносен оператор имат право да обжалват решението на надзорния съвет за предсрочно прекратяване на договорите за възлагане на управление пред комисията по реда на чл. 22, ал. 1, т. 4 в срок до 7 дни от получаването на решението. При така подадените жалби Комисията съгласно чл. 81д, ал. 11, т. 2 ЗЕ може да възрази срещу оспореното решение за предсрочно освобождаване на член на управителния съвет на независимия преносен оператор, когато съществуват съмнения относно основанията за това предсрочно освобождаване. Съгласно чл. 81д, ал. 3 ЗЕ решението за предсрочно освобождаване поражда действие, ако в срок три седмици от уведомяването, но не по-кратък от срока за обжалване по ал. 7, комисията не възрази срещу тях. Тези разпоредби се прилагат съответно и за членовете на надзорния съвет съгласно чл. 81е, ал. 3 ЗЕ.

Основателни са доводите на оспорващия за допуснато съществено процесуално нарушение при издаване обжалваното решение на КЕВР като немотивирано. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК въвежда задължение в административния акт да бъдат изложени фактическите и правни основания, които обуславят издаването му. В случая в оспореното решение се съдържа подробно изложение на приетите за установени фактически обстоятелства, както и на становищата на страните. В него обаче не се съдържат каквито и да е съображения по спорните въпроси повдигнати от страните в административното производство, такива които да обуславят приетия от КЕВР резултат, а именно неоснователност на жалбата. Липсва изложение кои са приложимите правни норми, съответно какво е приложението им за повдигнатия пред КЕВР спор. Обжалваното

пред съда решение се основава единствено на компетентността на Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД да приема решения за избор и освобождаване на членовете на надзорния съвет на „ЕСО“ ЕАД, която компетентност не е спорна между страните и компетентността на самата КЕВР, която действително произтича от разпоредбите на чл. 22, ал.1, т. 4 и чл. 81е, ал. 3 във връзка чл. 81д, ал. 7 ЗЕ. Приетото в решението, че с жалбата до органа не са приложени доказателства относно конкретни факти, които да създават съмнения относно освобождаването на лицето като член на Надзорния съвет на „ЕСО“ ЕАД и че от изложените твърдения от жалбоподателя не може да се стигне до извод, че предсрочното му освобождаване е неоснователно, както и че ще доведе до неспазване на изискванията за независимост на оператора на преносната мрежа е голословен и не съответства на изискването за мотивиране на административния акт.

Мотивирането на административния акт е гаранция за неговата законосъобразност, даваща възможност на страните в административното производство да се запознаят със съображенията на административния орган за издаването му, съответно съдът да осъществи дължимата се преценка на съответствието му с материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.20217 г. за лицензиране дейностите в енергетиката след приключване на проверката по жалбата се изготвя доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. В случая непълнотата и несъответствието на доклада и проекта на решение не са констатирани от Комисията, като същата е гласувала и приела като свое решение представения проект. Липсата на изложение на правни констатации към приетите факти основава незаконосъобразност на оспореното пред съда решение и налага отмяната му. Не е извършен анализ на основанията за предсрочното освобождаване на Н. като член на Надзорния съвет на „ЕСО“ в обжалваното решение, с оглед дължимата се преценка дали поражда съмнения по смисъла на чл. 81д, ал.11, т. 2 ЗЕ, съответно, дали са спазени законовите изисквания и договорни отношения, възникнали по силата на сключения договор за контрол, в който се съдържат хипотезите за предсрочното му прекратяване.

Липсата на мотиви към административния акт е достатъчно основание за отмяната му. Съдът следва да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК, като при липса на мотиви в административния акт, тази проверка е невъзможна. В този смисъл е практиката на Върховния административен съд – решение № 6439 от 15.06.2023 г., постановено по адм. дело № 866/2023 г., Трето отделение.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с една неоснователна жалба, която не следва да се уважава.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. Т. Н., ЕГН [ЕГН], Решение № ПП – 1 от 08.01.2026 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалби срещу Решение по Протокол № 78-2025 от 16.12.2025 г., по т.І.10 на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, заведени от оспорващия под рег. № 01-2446/1 от 19.12.2025 г. и рег. № 01-2447/2 от 22.12.2025 г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за разглеждане и произнасяне по жалби рег. № 01-2446/1 от 19.12.2025 г. и рег. № 01-2447/2

отт22.12.2025 г. на Е. Т. Н. срещу Решение по Протокол № 78-2025 от 16.12.2025 г., по т.І.10 на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, съобразно мотивите на настоящето решение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: